

свещенни пѣсни, антифони, респонсории, Те Деуми и пр. А. е преработилъ историческата 6-гласна литургия на Палестрина „Missa papae Marcelli“ за 4 гласа.

Анерио, Феличе — Anerio Felice — знаменитъ църковенъ компонистъ, също съвременникъ на Палестрина, род. 1560 г. въ Римъ, умр. 28 септ. 1614 с. т., ученикъ на Нанини, наследникъ на Палестрина, като компонистъ на папската капела, поради което много отъ съчиненията му сж били приписвани на Палестрина. Повечето отъ многобройнитѣ творения: литургии и мотети на А. сж останали въ ръкописъ, а печатани само: 2 тетради „Свещенни химни и пѣсни“, 1 книга респонсории на 4 гласа, единъ томъ „Духовни мадригали“ на 5 гласа и др.

Анжеликъ, фр. Angélique — старъ лютноподобенъ инструментъ съ кожени струни, разпространенъ въ Франция и Англия.

Анзорге, Конрадъ — Ansorte, Conrad, — превъзходенъ пианистъ и компонистъ, род. 15 окт. 1862 въ Буквалдъ (Силезия), умр. 1930; училъ въ

Конрадъ Анзорге

Лайпцигската консерватория и при Листъ въ Ваймаръ и Римъ; преподавателъ въ Клиндвортъ-Шарвенковата консерватория въ Берлинъ,

(1893—98); отъ 1920 шефъ на висшия клавиренъ отдѣлъ при немската музикална академия въ Прага; концертиралъ съ голѣми успѣхъ въ Европа и отвѣдъ океана. Между пианистѣ на съвременността — съ глѣбината на чувството и патоса си, А. е заемалъ едно отъ първитѣ мѣста, а като компонистъ, той е подъ влиянието на Листъ въ своята лирика, стояща подъ знака на известна сърдечност, изящество и своеобразност. Писалъ: единъ клavierконцертъ, 2 струнни квартета; единъ струненъ секстетъ, 3 сонати и други нѣща за пиано; соната за виолончелъ и пиано, единъ Реквиемъ и пѣсни.

Анима, ит. Anima — душа, con anima — съ душа, задушевно, всеотдайно.

Анимато, ит. Animato — задушевно. Напр. allegro animato — бързо задушевно.

Анимозо, ит. Animoso — сърдечно, твърде бързо.

Анимохордъ, ит. Animo-corde — 5 октавовъ, съ: металически струни, пневматиченъ инструментъ, изнамеренъ отъ Йоханъ Яковъ Шнелъ въ Парижъ презъ 1789. При натискането на клавишитѣ — произведения изкуственъ вѣтръ нахлува отъ мѣховетѣ върху струнитѣ, тѣ зазвучаватъ и се получава ефектъ на Еолова арфа. Върху този принципъ Хенри Херцъ построява презъ 1851 своето „Еолово пиано“.

Анимучиа, Джовани — Animuccia Giovanni — значителенъ и исторически важенъ компонистъ, като предходникъ на Палестрина въ създаването на акордовия начинъ на писане, вмѣсто контрапунктичния, род. началото на XVI ст., умр. 1573 въ Римъ. Творби: мадригали на 3, 5 и 6 гласа, литургии, магнификати и др.. А. се сочи и като създателъ на ораторията като музикаленъ родъ, но означаванитѣ съ „ораторио“ негови Laudi spirituali не сж освенъ обикновени хвалебни пѣсни.

Анко, Жанъ — Ancot, Jean — необикновенно плодовитъ компонистъ и отличенъ пианистъ, род. 6 юли 1799 въ Бриге, умр. 5 юли 1829 въ Болоня; ученикъ на Кройцеръ, Байо, Прадереъ и Бертенъ въ Парижката консерватория, професоръ въ Лондонския „Атенеумъ“ и концертиращъ пианистъ, А., въ краткия си